

JUBILEUMBOEKJE

100 Jaar

1925 - 2025

Inhoudsopgave

Oprichting Sint Josephschool

**Eerste generatie leerlingen aan het woord -
Gebroeders Kramer**

**De weg naar een nieuwe school -
Gert Jan Veeter, oud bestuurder Sarkon**

Vier generaties op de Sint Josephschool

Een schooldag toen en nu

**Hoe het ging in een vrijwilligersbestuur -
Piet Roemer**

**Verst wonende ex-leerlingen -
Andrea Nuijens en Olaf Sluijs**

Het schoolrapport door de jaren heen

**Verslag schoolreisjedor Rovershut Texel
door Frank Dekker en Pietjan Visser**

Liedjes door de jaren heen

Colofon

Oprichting R.K. Parochiale School Sint Jozef toegewijd

In Burgerbrug kwamen de plannen voor de oprichting van een katholieke school voor het eerst ter sprake tijdens een vergadering van het kerkbestuur op 5 oktober 1920. Op 11 oktober 1922 diende het rooms-katholieke kerkbestuur van de Parochie van Onze Lieve Vrouw Geboorte een verzoek in bij het gemeentebestuur van de Zijpe voor de oprichting van een katholieke lagere school nabij de R.K. kerk.

Het kerkbestuur bestond uit voorzitter pastoor D.J.J. de Kok die met veel doorzettingsvermogen streed voor de oprichting van de school, en secretaris G. Kraakman. Het geplande schoolgebouw moest plaats bieden aan minstens 60 leerlingen en zou bestaan uit twee lokalen.

Het verzoek om financiële ondersteuning uit de gemeentekas werd afgewezen. Niet alleen zou dit grote financiële offers van de gemeente vergen, het zou bovendien leiden tot een verslechtering van het onderwijs. In plaats van de bestaande openbare lagere school met drie leerkrachten zouden er twee kleinere scholen met elk twee leerkrachten ontstaan. Als gevolg hiervan spraken 105 inwoners van Burgerbrug zich uit tegen de bouw van de katholieke school.

Nadat het kerkbestuur zonder succes in beroep was gegaan bij Gedeputeerde Staten van Noord-Holland in Haarlem, werd op 3 juli 1923 opnieuw een verzoek

ingediend bij de gemeenteraad van de Zijpe. Ook dit verzoek werd afgewezen, waarna het kerkbestuur direct opnieuw beroep aantekende bij Gedeputeerde Staten. Wederom zonder succes.

De gemeenteraad liet zich echter niet ontmoedigen en diende op 9 oktober 1923 een rekest in bij Hare majesteit Koningin Wilhelmina. De Kroon besloot op 23 februari 1924 in het voordeel van het kerkbestuur. Architectenbureau Robbers kon beginnen met het maken van bouwtekeningen, het bestek en de begroting. De heer A. Buur uit Burgerbrug kreeg de opdracht om het werk uit te voeren.

Op 1 augustus 1925 werd de school officieel in gebruik genomen. De school bood ruimte aan 96 leerlingen en bestond uit twee lokalen. Bij de start telde de school 50 leerlingen. De eerste onderwijzeres was mevrouw E.G. de Jong en de hoofdonderwijzer was meester Klaver. Destijds verdiende een hoofd-onderwijzer f.231,83 per maand en de andere onderwijzer f.98,75 per maand. Het maandelijkse lichtverbruik bedroeg f.0,50 en het waterverbruik f.1,50.

De oude kippenboet

In de loop der jaren groeide het aantal leerlingen. Na het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog in mei 1940 namen de Duitse bezetters de school in beslag. De leerlingen werden tijdelijk ondergebracht in de kippenboet van de familie Klaver, in de kerk en in de huiskamer van de familie Zut.

Na de oorlog bleef het leerlingenaantal stijgen en de gemeente toonde zich bereid tot medewerking aan de bouw van een derde lokaal voor de Sint Josephschool.

Tot de bouw van het derde lokaal voltooid was, kregen enkele leerlingen nog steeds les in de kippenboet. In 1950 kon aannemer Veul uit 't Zand beginnen met de bouw van het nieuwe lokaal. In januari 1951 werd het lokaal ingezegend door deken A. Harst uit Den Helder, waarmee een einde kwam aan de jarenlange noodsituatie in de kippenboet. Doordat de uitbreiding ten koste ging van een deel van de speelplaats, werd ook verzoek tot vergroting van het schoolplein zonder moeite goedgekeurd.

In de oude kippenboet

Tot april 1970 bestond de Sint Josephschool uit drie lokalen. Het schoolbestuur vroeg toen toestemming aan de gemeenteraad van de Zijpe voor modernisering van de bestaande lokalen, uitbreiding met een extra lokaal, een gemeenschapsruimte en een personeelskamer. Voor de financiering werd een beroep gedaan op de kerk. De besprekingen verliepen vlot en op 9 juni 1970 werd de aanvraag goedgekeurd.

Op 20 maart 1972 begon de firma Gebr. Ruyter uit Oudesluis met de verbouwing. Tijdens de werkzaamheden werd het onderwijs voor de klassen van 1 tot en met 4 verzorgd in de voormalige kleuterschool aan de Burgerweg.

De klassen 5 en 6 kregen les in het kerkhuis naast de R.K.kerk. Op 15 november 1972 was de verbouwing voltooid en op 13 december werd in de aula van de school een eucharistieviering gehouden voor alle ouders en leerlingen. Pastoor Brinkman wijdde de vernieuwde Sint Josephschool in. De verbouwing kostte ruim twintig keer zoveel als de oorspronkelijke bouw in 1925. Tot 2015 werd op deze plek onderwijs gegeven.

Er is een hele nieuwe basisschool gebouwd aan de overkant van de Grote Sloot bij Den Gouden Hoeck.

Herinneringen van de gebroeders Kramer

De broers Kramer, Jan (geboren 1929), Wim (geboren 1932) en Niek (geboren 1934) gingen voor het eerst naar school toen ze 6 of 7 jaar waren. Het schooljaar liep destijds nog van 1 mei tot 1 mei. Alleen op de allereerste schooldag werden ze gebracht; daarna liepen ze samen met hun broers en zus elke dag naar school en weer terug.

Vanaf zijn derde tot hij naar school mocht, woonde Wim in de Egmondermeer bij tante Jans en oom Piet. Hun moeder was ernstig ziek en om het gezin te ontlasten verbleef Wim tijdelijk bij zijn kinderloze oom en tante. Hij kijkt met warmte terug op die periode; het was een fijne tijd voor hem. Broer Jan woonde in diezelfde periode bij familie in de Beemster en ook de andere broers werden tijdelijk elders ondergebracht.

Toen Jan acht jaar was, Wim vijf en Niek drie, overleed hun moeder. Zus Rie, de oudste van het gezin, nam vanaf dat moment een groot deel van de zorg op zich en hield het gezin draaiende. De broers spreken daar nog altijd met bewondering over. Op haar achttiende reisde zij met 25 gulden naar Amsterdam om voor al haar broers Sinterklaascadeaus te kopen. De jongens waren haar daar ontzettend dankbaar voor. Vader hield de jongens dicht bij huis; het erf mochten ze niet verlaten. Echt speelgoed was er nauwelijks, maar op de boerderij was ruimte genoeg om te spelen. Jan ontdekte dat je van een schijf van een boomstam wielen kon maken, en zo ontstonden er allerlei zelfgemaakte karretjes.

Herinneringen aan de schooltijd in Burgerbrug

Wim speelde na school vaak op de boerderij met zijn vriend Frans Kamper. Niek trok veel op met Jan Visser, later bekend als "de econoom". Samen verzamelden ze vogeleieren. Met een lepel aan een touwtje werden de eieren voorzichtig uit nesten van bijvoorbeeld een uil of mees gehaald. Ze bliezen de eieren uit en voegden ze toe aan hun verzameling, die uiteindelijk zo'n vijftig verschillende soorten telde. Dubbele exemplaren werden geruild met andere kinderen. Ook speelden ze dat ze veearts waren: een holle boom deed dienst als zieke koe, waarin zij hun arm staken om onderzoek te doen.

De eerste schooljaren zaten Jan, Wim en Niek bij juffrouw Van Heel, een vriendelijke onderwijzeres. Zij at 's middags mee bij de familie Kramer. Na het eten fietste zij naar school en de jongens renden achter haar aan; vaak kwamen ze vrijwel tegelijk weer aan.

Tot 1940 was meester Dirks hoofd van de school en gaf hij les aan de vierde tot en met de zesde klas. Daarna nam meester Geluk deze taak over.

Elke ochtend gingen de broers eerst naar de kerk. Om beurten waren zij misdienaar. Na de mis aten ze hun meegebrachte boterhammen en gingen vervolgens naar school. Sommige kinderen sloegen de kerk over en aten hun brood alvast op een hoekje van het schoolplein. De broers Kramer begrepen daar weinig van.

Een jonge Niek Kramer

*Schoolreisje naar Prince George in Camperduin,
31 juli 1937*

Jaarlijks gingen ze met paard en wagen op schoolreisje, bijvoorbeeld naar de "Bedriegertjes" in Bergen of naar Schoorl. Jan bezit nog een foto van een schoolreis naar Camperduin, waarop het wrak van de gezonken Prince George zichtbaar is op het strand. Tijdens de oorlog werd de school gevorderd door Duitse soldaten. De lessen vonden daarna plaats in de kerk, de pastorie, bij de familie Zut en zelfs in de kippenboet van de familie Klaver. Daar was het behelpen: stromend water was er niet, er stond een emmer in het lokaal en een houtkachel zorgde voor warmte. De kinderen mochten niet over het erf van de familie Klaver lopen; via een bruggetje over het erf van de burens bereikten ze de school. Ondanks alle improvisatie gingen de lessen gewoon door en hebben de broers deze tijd niet als bijzonder naar ervaren.

In de vierde klas kreeg Wim les van meester Geluk — volgens hemzelf niet bepaald een gelukkige combinatie. De meester leek het op hem gemunt te hebben. Elke vrijdagmiddag, vlak voordat de pastoor kwam, moest Wim op zijn knieën in de hoek zitten. "Wimpie, ga jij maar in de hoek," zei meester Geluk dan. Zodra de pastoor arriveerde, mocht hij weer op zijn plaats gaan zitten. Waarom hij die straf kreeg, heeft Wim nooit begrepen. Zijn schoolprestaties leden eronder; zijn cijfers daalden sterk. In zijn rapport schreef vader Kramer: "Haal er de moed nog maar meer uit." Meesters hadden immers altijd gelijk.

*Jan,
Wim
en Niek*

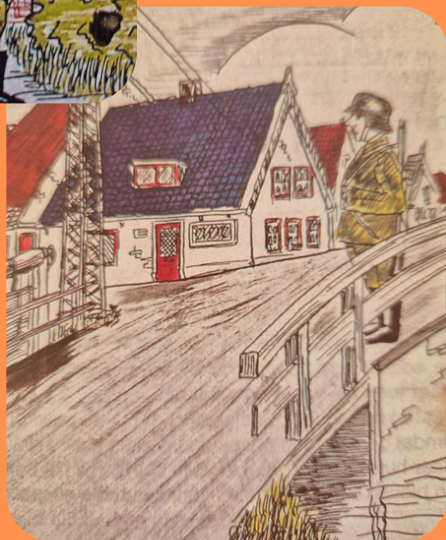
Op een dag gaf Wim echter weerwoord en zei: "Noem je grootje Wimpie." Hij werd onmiddellijk de klas uit gestuurd. Niet alleen Wim had moeite met meester Geluk; hij stond bekend om het snel uitdelen van strafwerk. Niek kreeg later les van meester De Ruyter, die beter geschikt was als onderwijzer.

Nadat Wim van school was gestuurd, kon hij samen met broer Jan tijdelijk in Heemstede wonen bij een schoonzus van moeder Jopie. Jan ging in IJmuiden naar de ambachtsschool en Wim naar de lagere school bij de paters. In het begin werd hij daar gepest om zijn boerse spraak. Nadat hij de grootste pestkop een bloedneus had geslagen, was dat voorbij. Zijn cijfers schoten omhoog en hij werd zelfs de beste van de klas. Ook werd hij lid van het koor, waar hij met veel plezier zong.

Tekeningen gemaakt in de oorlog in het dagboek van broer Rien Kramer, die op 15 jarige leeftijd is overleden

De familie Kramer

St. Jozefschool te Burgerbrug, renoveren, sluiten of nieuw bouwen?

Toen Stichting Sarkon op 1 januari 2001 werd opgericht uit een fusie van 9 kleinere schoolbesturen, beschikte de nieuwe stichting over veel oude en vaak gedateerde schoolgebouwen. De Sint Jozefschool was er daar één van. Toen ik in 2000 de school voor het eerst bezocht aan de Grote Sloop 116A, werd ik getroffen door de vriendelijke uitstraling van het gebouw. Zo passend in het agrarische landschap van een Noord Hollands dorp. Je betrad het schoolplein niet door een poort, maar door een soort tuinhokje en kwam dan op een kleine overzichtelijke speelplaats. Mijn oog werd getroffen door een tableau van tegels, ingemetseld in de gevel met de naam van de school en de beeltenis van Sint Jozeph. De rust en kleinschaligheid van het gebouw voelde weldadig aan. Het zag er keurig uit. De school werd door het voormalige schoolbestuur, voornamelijk door vrijwilligers, prima onderhouden. Maar als je wat beter keek, zag je ook dat het schoolgebouw gedateerd was, niet meer kon voldoen aan de eisen van het onderwijs van deze tijd.

gezicht op de Grote Sloop oostzijde, ca. 1925

Wanneer je door de entree de school binnenliep, vond je langs de “lange” gang wat werkkamers, teamkamer, kantoor van de directeur en daar tegenover de aula. Die lag lager dan de gang, zodat de gang ook als podium kon worden gebruikt. De aula, was tevens het speellokaal voor de jongste kinderen en de plek, waar de kinderen ’s middags konden overblijven. De constructie van het gebouw ging gebukt onder de tand des tijds. Eén van de vloeren van een lokaal begon te verzakken. In eerste instantie hebben we geprobeerd de gebouw aan te passen. Het verzakken van de vloer werd zoveel mogelijk tegengegaan en de teamkamer vergroot. Uiteindelijk bleek dat toch onvoldoende. Dus wat te doen?

Moesten we de school, die ongeveer 50 leerlingen telde, niet gewoon sluiten. Er waren toch andere scholen in de buurt? Schagen, Sint Maarten. Twee redenen om dat NIET te doen. In de eerste plaats had het voormalige schoolbestuur het initiatief genomen om de samenwerking te zoeken met collega-schoolbesturen in de omgeving. Men wilde door schaalvergroting de eigen positie versterken en juist op die manier het voortbestaan van de school veiligstellen. Samen met de schoolbesturen van 't Zand en Breezand hebben ze daarmee de basis gelegd voor de oprichting van Stichting Sarkon. Dan nu, na enkele jaren, de school alsnog sluiten viel niet te rijmen met de nalatenschap van deze bestuurders.

Een tweede reden was het feit, dat de burgers van Burgerbrug "hun" school niet kwijt wilden. De school moest

voor hun kinderen en de leefbaarheid van het dorp behouden blijven. Dan restten er nog maar twee opties; renoveren of nieuwbouwen. Hiervoor hadden we steun nodig van de gemeente (Zijpe). Die vonden we vooral in een zeer betrokken wethouder van onderwijs, Ben Blonk. Door zijn inzet (en die van zijn ambtenaren), was de gemeenteraad bereid om geld vrij te maken voor renovatie of nieuwbouw.

Renoveren was een dure oplossing. Er moest tijdelijke huisvesting worden gevonden voor de leerlingen en één noodlokaal kostte al gauw €50.000. Dus bleef nieuwbouw over. Maar waar? Verschillende opties kwamen op tafel.

1. Nieuwbouw op dezelfde plek. Dat was duur. Ook hier hadden we tijdelijke huisvesting voor nodig (noodschool) en de kosten van de sloop kwamen daar dan nog bij.

de oude brug over de Grote Sloot

2. Dus werd er gezocht naar een nieuwe plek voor een nieuwe school in Burgerbrug.

Meerdere mogelijkheden kwamen ter tafel; onder andere het Zwanenplein. Mooi in het centrum, dicht bij de mensen. Maar het had ook nadelen, o.a. dat deze locatie wel heel ver weg van de gymzaal lag. In die tijd is er veel overleg geweest met vertegenwoordigers van de burgers van Burgerbrug. Ideeën werden gedeeld, mogelijkheden en voor- en nadelen bediscussieerd. Dat alles onder regie en leiding van de wethouder van onderwijs en zijn team. De gekozen locatie werd De Gouden Hoeck. Dicht bij de gymzaal, uitkijkend op De Grote Sloot, gelegen aan de rand van het dorp, omringd door met veel ruimte, licht en zon. "Op de Sint Josephschool schijnt altijd de zon".

Het kavel moest nog wel zo ingepast worden, dat het voetbalveld aan de KNVB-normen bleef voldoen. Het is allemaal gelukt! GeO architecten uit Schagen mochten de school ontwerpen. Zij baseerden zich op het type dorpschool, dat zo vertrouwd is in de dorpen van de Noordkop. En zo werd de nieuwe school in 2015 feestelijk geopend. Het ontwerp werd zelfs genomineerd voor de Arie Keppler-prijs. Een landelijke gerenommeerde prijs onder architecten. Het ontwerp behaalde tweede plaats!

En het tableau van Sint Joseph? Die verhuisde mee en kreeg een mooie plek in de school. Een nieuw gebouw maar met dezelfde ziel. Een school, waar altijd de zon schijnt.

Gert Jan Veeter
Oud bestuurder Sarkon

de Negen Morgen, nu het Zwanenplein

Vier generaties op de Sint Josephschool

De Sint Josephschool in Burgerbrug viert dit jaar haar 100-jarig bestaan.

Een mijlpaal die niet alleen uitzonderlijk is maar ook een prachtig verhaal vertelt over generaties, gemeenschap en continuïteit.

Al een eeuw lang vormt de school het kloppend hart van het dorp. Generatie na generatie hebben kinderen hier leren lezen, schrijven, rekenen en samenleven.

Wat deze school zo bijzonder maakt is dat veel families in de omgeving hun wortels diep in de Burgerbrugse bodem hebben gehouden. Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen lopen door dezelfde gangen, spelen op hetzelfde plein en zitten in lokalen waar hun ouders ook ooit zaten.

Sommige families hebben zelfs vier generaties op de Sint Josephschool gehad, een zeldzaamheid. Een prachtig voorbeeld is familie Kos. Alle vier generaties zijn nog in leven, wat het verhaal nog unieker maakt. Oma Riet Kos-Klaver ging als jong meisje in 1946 naar de Sint Josephschool.

Haar dochter Lida Kos trad in 1971 in haar voetsporen.

Kleinzoon Tim Nuchelmans groeide op met dezelfde schoolliedjes en tradities en bezocht de school van 1998 tot 2006, 8 jaar lang want inmiddels was de kleuterschool met de lagere school samengevoegd tot de basisschool.

En nu zet achterkleinzoon Jaxx Nuchelmans sinds 2024 die lijn voort, als leerling van de Sint Josephschool waar zijn overgrootmoeder ook ooit begon. Echter wel in de nieuwe school. Hoe bijzonder is het om als familie zo'n lange levende geschiedenis te delen met één school?

Op naar de volgende 100 jaar met nieuwe generaties vol mooie herinneringen, verhalen en verbondenheid!

100

100 jaar Sint Joseph

Nour

100

Een schooldag in 1925

Jan Bruin was een van de eerste leerlingen van de St. Jozefschool. Daarvoor zat hij op de Openbare school aan de Burgerweg. Op de St. Jozefschool begon hij in de derde klas. Het schoolgebouw bestond toen uit slechts twee lokalen, waarin zeven klassen waren ondergebracht.

Na de lagere school ging Jan naar de lagere landbouwschool in Sint Maartensbrug, waar hij les kreeg van meester Van Leeuwen. Vervolgens volgde hij de middelbare Rijkslandbouwwinterschool in Schagen en ging daarna werken op de boerderij.

Een schooldag in 1925 verliep als volgt: De kinderen gingen lopend naar de kerk. Hoewel de fiets al bestond, werd deze niet vaak gebruikt voor het schooltraject. Na de kerkdienst mochten de kinderen nog even buiten spelen op het schoolplein. Om negen uur klonk het fluitje en moesten alle kinderen naar binnen.

De schooldag begon met een gebed. Daarna volgden, afhankelijk van het rooster van de meester, de vakken: lezen, schrijven, rekenen, taal, aardrijkskunde, geschiedenis, tekenen en catechismus. Er werd ook gezongen in de klas, bijvoorbeeld het vaderlands lied "Hollands Vlag" en het religieuze lied "U zijt de Glorie".

Tijdens het speelkwartier speelden de kinderen knikkeren, tolleren, bokspringen, slierten of bikkelen. Bikkelen was een spel met ijzeren bikkeltjes waarop letters stonden. Je gooide ze omhoog en probeerde een patroon of woord te vormen. Toen de jongens uit de hogere klassen er ongepaste woorden mee gingen maken, werd het spel verboden.

1926, juf Poelman en meester Klaver

Meester Klaver en juffrouw Poelman waren destijds de leerkrachten. Ze gaven duidelijk les en werden niet snel boos. Als ze dat wel werden, had je het als kind echt bont gemaakt. Wie verder wilde leren moest een toelatingsexamen doen om naar het vervolgonderwijs te mogen.

Het ging niet alleen om leren, er waren ook schoolreisjes. De kinderen gingen met paard en wagen naar Schoorl en Bergen. In Schoorl mochten ze het klimduin op en neer rennen. Er stond ook een zweefmolen die werd voortgetrokken door ouders die meegekomen waren om paard en wagen te besturen.

Na schooltijd was er tijd om samen te spelen. Jan Bruin was bevriend met Jaap Hoedjes van de Molenweg en Jan Kooyman van Zijpersluis. Vanwege de afstand speelden ze vaak bij familie Bruin. Als je vader een boerenbedrijf had, hielpen de kinderen mee op de boerderij. Vooral in de lammerentijd hielp Jan Bruin mee met het aflammeren.

Schoolreisje 1930 naar het Klimduin

Een schooldag in 2025

Een schooldag in 2025 ziet er heel anders uit dan honderd jaar geleden. 's Ochtens komen de kinderen lopend of fietsend naar school, soms samen met vriendjes uit de buurt. Anderen worden door hun ouders met de auto gebracht. Zodra om 8:20 uur de deuren opengaan, stromen de leerlingen naar binnen. In de garderobe hangen ze hun jas op, zetten ze hun tas weg, pakken hun spullen, trekken hun pantoffels aan en kletsen nog even met elkaar tot de schooldag om 8:30 uur begint. De leerkracht opent de schooldag met het programma op het digibord. Dat bord speelt een grote rol in het moderne onderwijs: uitleg, opdrachten, filmpjes en illustraties worden allemaal digitaal aangeboden. Chromebooks worden vaak gebruikt voor de weektaak, het

maken van werkstukken, het opzoeken van informatie en het afleggen van digitale toetsen. Daarnaast is er veel ruimte voor zelfstandig werken, samenwerken en klassikale instructie, zodat kinderen op verschillende manieren kunnen leren.

Gedurende de dag krijgen de kinderen allerlei vakken zoals rekenen, taal, spelling, lezen en begrijpend lezen. Ook vakken als wereldoriëntatie, digitale geletterdheid, burgerschap, drama en techniek komen aan bod. Voor gym en muziek komt vaak een vakdocent naar school, die deze lessen verzorgt met veel kennis en enthousiasme.

De kinderen gaan rond 10.00 uur naar buiten om te spelen waar gevoetbald, gegild, gekletst en gerend wordt. Daarna eten en drinken ze in de klas, terwijl de leerkracht voorleest. Later gaat de dag verder tot het rond 12.00 uur tijd is voor de lunch. Ook dan eten de leerlingen gezamenlijk in de klas, waarna ze opnieuw naar buiten gaan voor een frisse pauze.

In het onderwijs van 2025 wordt regelmatig groepsdoorbrekend gewerkt. Dat betekent dat kinderen niet alleen met hun eigen klas, maar ook met leerlingen uit andere groepen samenwerken. Zo leren oudere en jonge leerlingen met en van elkaar. Tijdens bouwbrede activiteiten wordt er gebouwd, ontworpen, onderzocht of creatief

gewerkt. Elk kind kan zo zijn eigen talenten laten zien en samen komen ze tot nieuwe ideeën. Door het jaar heen zijn er verschillende thema's zoals Sinterklaas, Kerst, Carnaval en Pasen. Vaste thema's zoals de Kinderboekenweek waar alles draait om verhalen en lezen en er worden extra activiteiten georganiseerd rond boeken. Daarnaast worden thema's gekozen aan de hand van onze boeken van begrijpend lezen, zodat de kinderen rijke teksten lezen die zo meer betekenis krijgen. In de onderbouw worden taalrijke hoeken met de leerlingen gemaakt, waar ze door middel van spel leren.

Naast wat er in de rond de school gebeurt, gaan de leerlingen ook op excursie. Meestal twee keer per jaar bezoeken ze bedrijven of organisaties in de omgeving, zodat ze kunnen zien hoe de wereld er buiten de school uitziet. Zo maken ze kennis met verschillende beroepen, technieken en manieren van werken en verbinden ze de lessen aan de praktijk.

Om 14.00 uur eindigt de schooldag. De kinderen ruimen hun spullen op, trekken hun jas en schoenen aan en gaan naar huis. Sommigen stappen op de fiets, anderen zoeken hun ouders op het plein. Zo komt er een einde aan een dag waarin veel is geleerd, gebouwd, onderzocht, gelachen en gedeeld. Een dag waarop kinderen niet alleen kennis hebben opgedaan, maar vooral ook plezier hebben beleefd.

100

100 jaar Sint Joseph

buiten spelen

is leuk

wij spelen met ballen

wij spelen gezellig buiten
samenwerken

Rijk

Terugblik van een schoolbestuurder van de Jozefschool te Burgerbrug

In de zomer van 1993 werd mij gevraagd of ik in het bestuur van onze basisschool wilde komen. Het bestuur bestond uit zeven mensen en vergaderde ongeveer acht keer per jaar met de directeur op school in de directiekamer. Nico Verduin werd voorzitter. Toos van Straaten was secretaris en René Koks penningmeester. Verder deed Riet Dapper personele zaken, en Ellie Kramer en Alda Raat maakten het bestuur compleet. Ik kreeg materiële zaken toebedeeld en was verantwoordelijk voor het onderhoud en de aanvragen bij de gemeente voor financiële ondersteuning.

Eens per jaar was er overleg met de ambtenaren voor onderwijs en materiële zaken, en eens per jaar was er een overleg, waar ook Burgemeester Gutker bijzat. De school had in die tijd 42 leerlingen, wat ook de opheffingsnorm was. Voor dit aantal leerlingen kregen we 2,6 fte aan vergoeding. We hadden drie leerkrachten in volledige dienst en ter vervanging van de directeur voor zijn directietaken een vierde deeltijdbaan.

0,4 fte verdienden we erbij door zelfwerkzaamheid van veel ouders. Zo hielden we eens per jaar grote schoonmaak van de school, werden de toiletten bijgehouden door ouders en deden we allerlei reparaties zelf. We hebben destijds ook de lokalen opnieuw geverfd, het schoolplein opnieuw bestraat en bloembakken geplaatst. Het bestraten werd geregeld door Bert Groen voor een lage prijs. Jaarlijks werd het zand in de zandbak bij de kleuters gratis vervangen door Gebr. Borst. Halfweg de jaren negentig nam de school fors toe in leerlingenaantal. We konden een vijfde leerkracht aannemen. Dit werd Hannie Boing die later directeur zou worden. Het bestuur deed er alles aan om het leerlingenaantal te vergroten en één bestuurder kreeg zelfs een drieling. Uiteindelijk groeiden we door naar 93 leerlingen. Door de groei van de school kregen we het probleem dat er te weinig lessenaartjes met stoeltjes waren. Alles wat oud en versleten nog op zolder lag werd gebruikt en we dienden een verzoek in bij de gemeente voor een oplossing.

De ambtenaar die over materiële zaken ging zei: "In Schagerbrug is nieuw meubilair aangeschaft. Misschien is er nog wat van het oude over voor jullie.". Dat waren welgeteld vijf setjes. De openbare school werd gesloopt en we vroegen of we het daar weg mochten halen, dat werd ons verboden. Op een zaterdag, de sloop was al in volle gang, hebben wij toch van alles uit de school gehaald en gered van de vuilcontainer. Hier heb ik melding van gemaakt bij de ambtenaar en tot mijn verbazing niets meer over gehoord. Later is er een aanvraag voor nieuw meubilair gedaan en hebben we hiervoor gereserveerd geld gekregen. Als bestuur was je werkgever en verantwoordelijk voor het personeelsbeleid, best een zware taak, en als we bij de gemeente een aanvraag deden, konden wij geen vuist maken.

We waren een club van goedbedoelende vrijwilligers die veel tijd en energie in de school staken.

Daarom vroegen we ondersteuning, aan het onderwijsbureau RoAb. Samen met hen besloten we dat het nodig was de samenwerking te zoeken met andere basisscholen.

Het zal rond 1997, 1998 geweest zijn dat we, na al eerder onderzoek met Harenkarspel gedaan te hebben, maandelijks overleg hadden met de RK scholen in de Kop van Noord-Holland. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in de vorming van Sarkon in 2001. Johan Visser werd de eerste bestuurder bij Sarkon namens onze Jozefschool.

Het laatste schoolbestuur bestond uit de volgende mensen:

Piet Roemer voorzitter

John Sintenie penningmeester

Nico Kramer secretaris

Peter Blaauboer materiele zaken

Ellie Ruijter personele zaken

Alda Raat W.S.N.S. (weer samen naar school)

Bert Rotteveel tuinonderhoud

Met ingangsmid geld van een Fancy Fan fan het schiedhuis worden opgericht. Vele ouders komen op een zaterdag helpen om de nieuwe schoolgebouwen voor elkaar te krijgen.

1997

Verst wonende oud-leerlingen

Andrea Nuyens en Olaf Sluijs zijn de verst wonende oud-leerlingen. Van Burgerbrug naar Nieuw Zeeland, hun wereldreis begon op de Sint Josephschool.

Hoewel de school een eeuw oud is, blijft de verbondenheid tussen oud-leerlingen en Burgerbrug heel sterk.

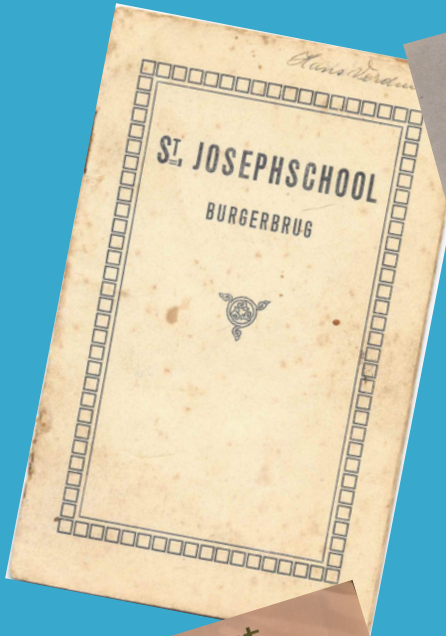

Andrea komt graag terug naar Burgerbrug waar haar ouders wonen. Haar ouders hebben een chalet naast hun boerderij gezet zodat zij altijd een eigen logeeradres heeft.

Olaf is in 2023 getrouwd in Nieuw Zeeland. Maar liefst 23 Burgerbruggers waren naar zijn bruiloft gekomen.

Het rapport door de jaren heen

Het rapport door de jaren heen

Het oudste bewaard gebleven rapport, uit de periode 1939–1945, ademt de sfeer van zijn tijd. De school droeg toen al de naam St. Josephschool — een naam die tot op de dag van vandaag is gebleven. Opvallend is dat het schooljaar destijds liep van 1 mei tot 1 mei, een indeling die inmiddels al lang verdwenen is. De inhoud van het rapport laat zien wat men in die jaren belangrijk vond. Naast lezen, schrijven, taal en rekenen werden ook gedrag en vlijt met cijfers beoordeeld. Zelfs het aantal keren dat een leerling de kerk bezocht, werd zorgvuldig genoteerd. Onderwijs stond niet op zichzelf, maar was nauw verweven met geloof, discipline en gehoorzaamheid. Het rapport weerspiegelt daarmee een tijd waarin school niet alleen kennis overdroeg, maar ook nadrukkelijk vorm gaf aan karakter en levenshouding.

In het rapport uit de periode 1971–1977 tekent zich een verschuiving af. Gedrag en vlijt verdwijnen als aparte cijferonderdelen. De aandacht verschuift meer naar inhoudelijke vaardigheden. Vakken als rekenen worden opgesplitst in onderdelen als hoofdrekenen, rekenvaardigheid, cijferen en vraagstukken. Het onderwijs wordt analytischer en preciezer: prestaties worden uitgesplitst en specifiek beoordeeld. De nadruk ligt nog steeds op cijfers, maar de manier van meten verandert.

The image displays three historical school reports from St. Josephschool, illustrating the evolution of student evaluation over time.

Top Report (1939-1945): This report is titled "CURSUS 1 Sept. 1944 TOT 1 Sept. 1945" and is for the "1e. KLASSE". It features a table with columns for various subjects: Tijdsak, Gedrag, Vlijt, Kerkbezoek, Lezen, Schrijven, Rekenen, Taal, Aardrijkskunde, Geschiedenis, Tekenen, Handvaardigheid, and Opleiding. The table is filled with handwritten numbers representing scores. Below the table, there is a section for "BEMERKINGEN" (Remarks) and a signature for the "Hoofd der School" (School Head).

Middle Report (1940-1945): This report is titled "CURSUS 11 Mei 1940 TOT 1 Mei 1945" and is for the "3e. KLASSE". It has a similar structure to the top report, with columns for Tijdsak, Gedrag, Vlijt, Kerkbezoek, Lezen, Schrijven, Rekenen, Taal, Aardrijkskunde, Geschiedenis, Tekenen, Handvaardigheid, and Opleiding. It also includes a "BEMERKINGEN" section and a signature for the "Hoofd der School".

Bottom Report (1971-1977): This report is titled "RAPPORT van 1e. 1971-1977" and is for the "1e. 1971-1977". It features a table with columns for various subjects: Lezen, Voorlezen, Begrijp lezen, Taalgebruik, Taal oefeningen, Dicteren, Verzoorging werk, Hoofdtekenen, Rekenvaardigheid, Cijferen, Vraagstukken, Geschiedenis, Aardrijkskunde, Kennis v.h. verk., Kennis v. d. nat., Muzikale vorm, Tekenen, Handvaardigheid, and Lich. oefening. The table is filled with handwritten numbers representing scores. Below the table, there is a section for "BEMERKINGEN" (Remarks) and a signature for the "Hoofd der School".

Het rapport door de jaren heen

In de jaren 1996–2002 volgt opnieuw een duidelijke ontwikkeling. Voor het eerst verschijnen er onderdelen zonder cijfers, waarbij gewerkt wordt met aanduidingen als gering, voldoende en goed. Naast cognitieve prestaties krijgen inzet, werkhouding en sociale omgang een vaste plek in het rapport. Er ontstaat meer aandacht voor het kind als geheel. Niet alleen wat een leerling kan, maar ook hoe hij of zij leert, samenwerkt en zich opstelt, wordt belangrijk gevonden. Het rapport wordt daarmee minder een meetinstrument en meer een beschrijving van ontwikkeling.

In het huidige rapport is die ontwikkeling verder doorgezet. Alleen voor topografie wordt nog een cijfer gegeven; voor de overige onderdelen wordt gewerkt met kwalificaties als onvoldoende, matig, voldoende, ruim voldoende en goed. Daarnaast is er aandacht voor werkplezier, motivatie en persoonlijke groei. De leerkracht licht per onderdeel toe hoe het met het kind gaat en waar kansen of aandachtspunten liggen.

[illegible][illegible]

Het rapport door de jaren heen

Wie de rapporten naast elkaar legt, ziet niet alleen veranderingen in beoordeling, maar ook in visie. Waar vroeger discipline, vlijt en kerkbezoek centraal stonden, ligt de nadruk nu op brede ontwikkeling, welbevinden en individuele begeleiding. De rapporten vormen zo een spiegel van hun tijd — en laten zien hoe het onderwijs zich in de loop van decennia heeft ontwikkeld van streng en normerend naar persoonlijk en ontwikkelingsgericht. In het licht van de verhalen over Jan, Wim en Niek krijgen deze rapporten nog meer betekenis. Hun schooltijd speelde zich af in een periode waarin gehoorzaamheid, inzet en kerkelijkheid vanzelfsprekend waren. De cijfers, aantekeningen en opmerkingen in hun rapporten vertellen daardoor niet alleen iets over hun prestaties, maar ook over de wereld waarin zij opgroeiden. Samen met hun herinneringen vormen de rapporten kleine tijdsdocumenten — tastbare bewijzen van een jeugd die zich afspeelde in een heel andere onderwijswereld dan die van nu.

Opvallend is ook de manier waarop de naam van de school in de loop der tijd werd geschreven. Op het oudste rapport staat de naam vermeld als St. Josephschool. In de twee daaropvolgende rapporten wordt de spelling gewijzigd in St. Jozefschool, terwijl de school tegenwoordig weer de naam Sint Joseph Basisschool draagt.

Op het tegeltableau van de oude school staat de naam eveneens gespeld met een z en een f: Jozef. Dat onderstreept dat de schrijfwijze niet altijd consequent is geweest. Eind jaren negentig gaf de gemeente aan dat de naam St. Jozef moest worden gewijzigd in St. Joseph, omdat er in 't Zand al een school met dezelfde naam bestond. Om verwarring te voorkomen werd daarom gekozen voor de andere spelling.

Toch blijft het een klein raadsel waarom de naam in de loop der jaren meerdere keren veranderde. Was het een bewuste keuze, ingegeven door officiële richtlijnen of kerkelijke voorkeur? Of weerspiegelt het simpelweg de veranderende spellinggewoonten van de tijd? Net als de rapporten zelf vertelt ook de naam van de school iets over ontwikkeling en verandering — soms verklaarbaar, soms ongrijpbaar, maar altijd verbonden met de geschiedenis van de school en haar leerlingen.

100

jaar Sint Joseph

100

cato

100

Een opstel van Frank Dekker en Piet Jan Visser

Op Texel

M.D. We vertrokken op maandag 14 mei 1972 naar Texel.

We hadden in callantssoog meteen al pech want • Alda van Diepen haar fiets had een paar effecten. Maar met afstappen. En opstappen kwamen we toch bij de boot.

We kwamen naar een tydje veilig bij de Rovershut aan.

We gingen eerst proberen of het matras wel veerde voor vanavond.

Na een tydje te hebben uitgerust, begonnen we een partytje slagbal.

Peter Bruin en Piet Kleef gaven een paar slagen dat de vonken er van af sprongen. Het ging verder allemaal redelyk. Peter Bruin 2'n partij won.

Na de slagbalwedstrijd legden we ons te ruste. D.D. Na een heerlijke nacht te hebben gehad, waren we weer als de kippen er by na het dauwtrappen voor het eten.

Na het eten stapten we op de fiets. en gingen we naar Den-Burg

We zouden de "Eenzaigheidskamer" bezoeken, maar wegens collecte bezigheden was hij gesloten. We stieken neer op het trottoir voor de Raffensbank, waar we een ijsje kregen. Toen we het ijsje hadden opgepeuzeld en daarbij de vingers hadden afgelekt stapten we weer op de fiets en gingen naar de Rovershut terug. Toen we terug kwamen was het zo zoetjes aan tijd om te gaan eten. Na het eten vertrokken we naar Oudeschild. Oudeschild is een klein vissershaventje. We vertrokken met de kotter Tx 27 van meneer Blom. Toen we meest in volle zee waren begon Margreet Ruiter de visjes te voeren. Toen we een eind gevaren hadden legde meneer Blom de netten uit op zee. Toen de ingetrokken waren, lagen er een hele 2001 garnalen en er zaten niet alleen garnalen in maar ook een paar scholletjes, gepen en een klein kwalletje. Nadat de garnalen gekookt waren, moesten we eerst hun poepertjes er af trekken wie want die smaakten niet zo lekker. Nadat we de garnalen hadden opgepeuzeld hadden we bijna geen honger meer toen we bij De Rovershut aankwamen. W.D. We moesten goed zijn uitgerust voor de voetbalwedstrijd 'smorgens. We stapten negen uur op de fiets

Voor de voetbalwedstrijd in Den-Burg. Het was een belangrijke match voor de Texel-cup. Peter-Bruin hadden wy als aanvoerder. Er deden ook 5 meisjes mee namelijk Margreet Ruiter, Tini Kaandorp, Toos Visser, Karina Dapper, Alda v. Diepen. Frank Dekker keepste uitstekend ook toen de doelpalen uit mekaar werden gezet. Door die vervelende jongens van Texel.

Er waren 3 doelpunten gemaakt van in volgorde Pietjan, Piet Dorst, Piet. Peter kreeg een dikke zoen want we hadden de wedstrijd met 3-0 gewonnen. 't lippestift stond op zyn wang.

Eindelyk konden we even uitrusten.

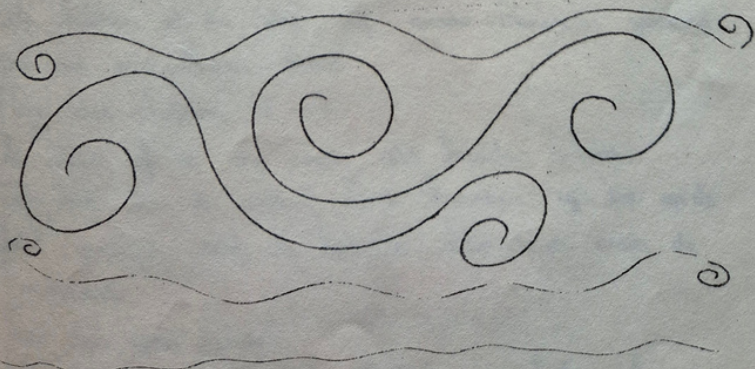
Na de grandioze overwinning. Om uur moesten we een puzzeltocht maken.

Of je de bepaalde roepen van bepaalde vogels hoorde, enz. Half 6 stond er een warme maaltijd voor ons klaar. 's avonds kwam de dropping aan de beurt er waren 4 groepen die door onze meester werden weggebracht. De groep van Ellen was het eerste en mochten een rondje extra scelteren.

D.D. Donderdag verliep ook goed. Om half 5 mochten we nog even scelteren. Margo Mes was toen de ster.

Ze had de snelste rondetijd. Met haar wild wapperende haaren scheurde ze door de bochten. Ze gilde dat ze er uit wou het was aldoor maar „Meester help” Ze kwam van ieders verbazing zonder kleerscheuren er af. V.D. Na een heertyke nacht te hebben gehad begonnen we naar het eten met inkappen. Er kwamen auto's die onze tassen en koffers meenamen. Toen we alles nog hadden nagekeken of er niets meer lag gingen we op de fiets naar de pond. Toen we in Denhelder aankwamen gingen we naar het Marine-museum. Het was daar heel leuk en we gingen een tochtje maken door de marinehaven. Na dat alles stapten we weer op de fiets en we kwamen veilig in Burgerbrug aan.

EINDE

100

100 jaar Sint Joseph

Koeien

Liedjes door de jaren heen

DAAR KWAM ENE BOER

1. Daar kwam e - ne boer van Zwit - ser land,
 2. Waar op dat lei e - ne wit - te doek,
 3. En „Snij - ke, sprak hij, „snijerke fijn,
 4. Toen toon - die sprak hij, „vrouwe fijn,
 5. „Die ke - de lijn staat jou niks goe:
 6. „Heb ik een lijf ge - lijk een koe,
 7. „Snij - ke, sprak hij, „snijerke fijn,
 8. „Heb ik er be - dor - ven uw ke - de lijn?
 9. „Heb gij het ge - pakt zijn stok al gauw,
 10. Die boer die snij er die hield ach kloek,
 11. Maar ook die snij er op een wit - te geit
 12. Ze zetten den snij er op een wit - te geit

1-13. Ka - dee, ka - dol - le - ke ke - da.

1. En die had e - ne e - zel aan zijn hand,
 2. Hij sprak: „wat zal ik daar - mee doen?
 3. Wil mij ma ken en ke - de lijn?
 4. Toen ging hij voor zijn vrouwe ke staan,
 5. Zeg mij hoe staat die ke - de lijn?
 6. Ge hebt een lijf ge - lijk een koe!
 7. Dan ga ik weer naar de snij er toe. Ce - ci - li - al
 8. Ge hebt be - dorven mijn ke - de lijn!
 9. Ik heb het ge - snejen in de ma - ne - schijn!
 10. Ik zal het be - ta - len in de zon - ne - schijn!
 11. En waar hij sloeg kwam niet zo nauw,
 12. Hij stak den boer met zijn naald in zijn broek!
 13. En re - den er mee naar de eeu - wig - heid.

1-13. La - ber - di, la - ber - da, la - ber - do - ni - a.

1. En die had e - ne e - zel aan zijn hand,
 2. Hij sprak: „wat zal ik daarmede doen?
 3. Wil mij ma ken en ke - de lijn?
 4. Toen ging hij voor zijn vrouwe ke staan,
 5. Zeg mij hoe staat die ke - de lijn?
 6. Ge hebt een lijf ge - lijk een koe!
 7. Dan ga ik weer naar de snij er toe. Ce - ci - li - al
 8. Ge hebt be - dorven mijn ke - de lijn!
 9. Ik heb het ge - snejen in de ma - ne - schijn!
 10. Ik zal het be - ta - len in de zon - ne - schijn!
 11. En waar hij sloeg kwam niet zo nauw,
 12. Hij stak den boer met zijn naald in zijn broek!
 13. En re - den er mee naar de eeu - wig - heid.

EN EEN DUIT

En een duit, en een duit voor
 te - re - ling. En een duit, een duit voor

Mie - ke ha - re snuit, Mie - ke ha - re snuit.

Liedjes door de jaren heen

BOENEN

Mijn one Dik in Alcino, heya, heya, h6
heeft een Alfa Rengo, jongens wat een plag!
"t Is een droom, zegt m'n oom, "een wagen on te
zoemen; een wonder op vier violetjes, ik zal 'en
effe boenen..." En boenen, boenen, boenen met een
wollen lap. Boenen, boenen, boenen on de haverklap,
ja! dat hou je niet voor mogelijk, hij poetst 'en
ieder ogenblik. O, o, wat is ie trots. HELEMAAL KNOTS!

En op z'n vrije zaterdag, altijd vaste prik,
gaat ie lekker aan de slag, o die one rook!
Met een slang aren lang en spetteren en spuiten!
Dan zet ie alles in het sop, dan zeent ie alle ruiten!
En boenen, boenen, boenen met een wollen lap.
Boenen, boenen, boenen on de haverklap, ja!
dat hou je niet voor mogelijk, hij poetst 'en ieder
ogenblik. O, o wat is ie trots. HELEMAAL KNOTS.

Al staat ie sons te fosteren, last 'en maar gomut
wassen, plagen, vloeteren, is een Alcino lust!
Zeg ik hoor, stel je voor, hij won vandaag de toto!
Nu koopt ie voor dat vele geld meteen een tweed
En boenen, boenen, boenen met een wollen lap.
Boenen, boenen, boenen on de haverklap, ja!
dat hou je niet voor mogelijk, hij poetst ze!
ogenblik. O, o, wat is ie trots. HELEMAAL KNO

~ = woolde + slagken
- = trom + tamborijn
△ = triangel
= = Bekkers

MARINA

1. Er loopt een meisje langs het strand, ze
houdt een schelpje in haar hand, ze houdt een
schelpje aan haar oor, daar klinkt van ver een
liedje door; Marina is Marina is Marina van de
zee, ze zwemt er in, ze danst er in, ze speelt
er mee. De zee is van haar vader, want haar
vader is op zee, de schelpen weten of hij komt,
ja, of nee.

2. Ze maakt een bootje van papier, het zal gaan
varen ver van hier en aan het topje van de mast
Marina maakt een briefje vast, Marina is
is Marina van de zee, ze zwemt er in, ze danst
er in, ze speelt er mee. Marina laat haar bootje
gaan, daar gaat het al in zee, daar neemt het
boven in de mast een briefje mee.

3. Het is een bootje van papier, het zinkt zo
diep in 't groene wier, de vissen komen langs ge-
gaan en kijken haar verwonderd aan. Marina is
Marina is Marina van de zee, ze zwemt er in, ze
danst er in, ze speelt er mee. En onder op de
bodem glijdt een briefje door het wier, een
briefje en een kleine boot van wit papier.
Marina is Marina is Marina van de zee, ze zwemt
er in, ze danst er in, ze speelt er mee.
De letters laten langzaam los en vloeien uit
in zee, maar morgen brengt een groter schip
haar vader mee.

- = tamborijn + trom
- = triangel

DE BEAT VAN PIET

2. Heerlijk was het vroeger, prachtig was het vroeger, toen hij zong van Sinterklaas Kapoen, zetten al die kinderen dan hun schoen, zong hij net als kindren den. Hooft meer zingt ie van de zak van Sinterklaas, Allemaal heest, heest, allemaal heest, heest voor heest, heest, allemaal heest, heest voor Pieterbaas. Enz.

3. Wat gaat er gebeuren? niemand hoeft te
treuren, Sint, het komt weer allemaal
terecht, t hindert niet, het hindert
niet wat hij zingt, als er maar een lied-
je klinkt. Voortaan hoor je enkel
Pieterige beet, allemaal beet, beet,
allemaal beet, beet, allemaal beet, beet
en anders niet, Ens.

- ~~straepje~~ is woodblok en schellingraam
- = Tamborijn en trom

Dierenlied uit de groepen 3/4/5
Wil je wel eens weten

do je wel eens we - ten hoe-veel die-ren ik be-zit? je
gm C7
maet ze goed ver-zor-gen, van 'da-vond tot de mor-gen. het
F gm
is een he - le klus maar goed, je weet, het houdt je fit.
C7 F
wil je wel eens we - ten hoe-veel die-ren ik be - zit?
F C7
1. een goud-vis in een kom, een poes-je in de zon.

2. een hondje in een mand, een lamme olifant
3. marmotten in een doos, tien bijen op een roos
4. konijnen in een hok, een koekoek in de klok
5. een schilpad in een bak, tanaries en een slak
6. een paard van honderd jaar, een schaap met hondehaar
7. een grote mierenhoop staat in mijn tuin te koop.

Liedjes door de jaren heen

KERSTBALLADE

Voor-en hoornspel
Amc Gmfc F
Emig Dmij C
Amc Gmfc F

Ze wa - ren riks ge - weerd, de
bees - len in de stak, ze ston - den er maar
wat te slaan, zo had het ja - ren kun - nen gaan, maar
meer wat wiss het ge - val?

2. Maria zei: "Kijk hier, daar lag ons Kinde in, wel zijn te arm voor een hotel, geld hebben wij niet, snap je wel, het Kinde evenaren." Het Kinde evenaren.

3. En vonden op een dag twee mensen onderdak, voor vier besneiders wat nauw, in het de ge: "Meneer, mevrouw, waar is de elensbak?" Waar is de elensbak?

4. De ezel zei: "Nou ja, dan eten we lach niet, maar al zijn wij dan nog zo arm, het Kinde blazen wij wel warm, geen punt zoals je ziet." Geen punt zoals je ziet.

5. En Jozef zei: "Kijk nou, we zingen voor elkaar, En schijf in de dasteren, ik denk dat het nu Kerstmis is, Het mooiste loopt van 't jaar." Het mooiste loopt van 't jaar.

Als het lente wordt

Tekst: L. FA. SMULDIERS
Muziek: HANS PETERS Jr.

Voor-en hoornspel

1. Ik heb in de wei al een me-je zien staan en die
2. Ik heb door de lucht een klein dier ge- zien gaan en dat
3. Ik heb in het gras de kro-ko-je zien staan en daar

1. had den wit - te roos-je aan, O ja
2. had twee ge - le vloo-je aan, O ja
3. had een paar - te blau-je aan, O ja

1. had den wit - te roos-je aan, O ja
2. had twee ge - le vloo-je aan, O ja
3. had een paar - te blau-je aan, O ja

1. Het wordt ten - te he-je en de he-je een was-den groen en we
2. heb - ben ar-je zin om iets leuk te doen. En de poes op 't dach kan roep: mi-
3. aar, mi - aar, mi - aar, ik zit lek - ker in de een mi - aar, mi -

1. aar, 't heb ge - noeg van de kust
2. aar, 't heb ge - noeg van de kust
3. aar, 't heb ge - noeg van de kust

75 jaar St. Jozefschool

St. Jozefschool 1925-2000

GETUIGSCHRIFT

bij het verlaten der
Sint Jozefschool

Burgerbrug

willerelli aan

Anna Jozefkinder - Glas
wegens goet gedrag
nijlt en verdorven

Het Oord der School

J. J. J. J.

Burgerbrug 30 Juli 1947

Afscheid

Bedankt voor alles, juf, meneer!
We zien elkaar niet dagelijks meer.
Zes jaren zijn voorbijgegaan...
De boeken dicht! In schriften staan
veel goede... ook wat foute dingen.
Nu nog een afscheidsliedje zingen.
en dan: Vaarwel!, al valt het zwaar.
Het was gezellig met elkaar.
De valreep hangt al buitenboord.
Een handdruk en...

Het laatste woord:

Val sukses op school straks!
Veel geluk in je verdere leven!
Het ga je goed!

Burgerbrug, de 27ste Juni 1973
Je hoofdonderwijzer,

L. Verpaar

Met dank aan de sponsoren

D&C Consult

Beheersing van innovatieve bouwprojecten

M. KONIJN BV

AGRARISCH

LOONBEDRIJF

J.T. Dekker | RK Genootschap Sint Maarten | JJ Hoogland eo AM de Moel |
Fa Roemerstein | JK van der Jagt | JBG van Kampen | Gemeente Schagen |
St. Evenementencommissie Burgerbrug | Mts Blaauboer Vries | Landzijde |
Schapenfokkerij Nuijens | Seniorenpartij Schagen | Schouten Zijpe Beheer BV |
Café De Buuren | Tegelhandel Ambro Slijkerman |
Melkveebedrijf Fam. Kraakman | Firma Rotteveel

Colofon

Samenstelling jubileumboekje

Annet Kos en Carina de Nijs-Verduin

Vormgeving

Annette van Assem
met dank aan Team4School

Met dank aan:

Alle geïnterviewden en aanbrengers
van materiaal voor dit jubileumboekje
leerlingen St Josephschool

Foto's

Eigen archief
Zijper archief
Babs Scheltema de Heere

Druk

Drukkerij Springeruit
Schoorl

Oplage

450 stuks
maart 2026

GENOTEN VANDAAG? UPLOAD JE LEUKSTE FOTO'S!

Scan mij!

Vroeger moesten we wachten tot de
fotorolletjes ontwikkeld waren,
vandaag delen we alles direct!
Scan de code en voeg jouw favoriete
momenten van de reünie toe en
bekijk de foto's van anderen.

*Samen maken we het plaatje
compleet!*

100 Jaar

1925 - 2025